

ning her i Kjøbenhavns Amt, nemlig Bompeng, og vi have noget Eignende ved Frederik den Syvendes Bro over Njefjorden og ved Pontonbroen ved Nalbro og flere Steder; men heldigt er det ikke, og den anden Bei er vistnok bedre. Jeg skal derfor ogsaa principielt anbefale at stemme for vort Forslag om en Gave af 30,000 Kr. Derfom dette Forslag bliver vedtaget, saa vil man faae en Bro og slippe for Bropenge; men vil man bestemt negte at give denne Gave, saa staaer Valget imellem at opgive Broen eller at finde sig i Bropengene, og vor Stilling er da den, at vi foretrakke at faae Broen og finde os i Bropengene. Altsaa, derfom vort Forslag om de 30,000 Kr. ikke bliver vedtaget — hvad jeg dog endnu har Haab om efter den Maade, hvorpaa den ærede Ordfører har stillet sig til Sagen —, saa vil jeg tilraade, at man stemmer for Ministerens Forslag og lader Anmærningen om Bropengene gaa ud; thi saa faar man Broen, hvad jo er det Vigtigste. — Jeg vil dernæst gjøre et Par Bemærkninger med Hensyn til et Forslag, som er fremsat af den ærede Ordfører, i hans Navn alene, om at tilstaae Adjunkt Feddersen i Viborg en Understøttelse af Staten til Fortsættelse af hans Virksomhed for Fiskerisagen. Dette er jo en gammel Historie, som er fremkommen for nogle Aar tilbage i det da nedsatte Fiskeriudvalg, og da jeg dengang var Formand for dette Udvalg, erindrer jeg godt, hvorledes Sagen gik til. Dette Udvalg fremsendte til Finantsudvalget en Opfordring — eller det stete maasse dengang under en anden Form — til, at man vilde formaae Ministeren til at støtte Adjunkt Feddersen for at fremme Ferskvandsfiskeriet her hjemme; men vi hørte ikke Noget til, om der kom Noget ud af Sagen, og nu er den atter kommen paa Bane. Jeg har forstaaet den Modstand, som fra Ministeriets Side har været tilføede imod at yde Vedkommende denne Understøttelse — det er jo muligt, at jeg tager feil — saaledes, at man betragter Hr. Feddersen som særlig kyndig i Ferskvandsfiskeriet og altsaa ikke som egentlig kvalificeret til at modtage Understøttelse til i Almindelighed at arbejde for Fiskeriet. Heri tror jeg, at Ministeriet har Ret. Jeg tror, at man vilde gjøre Vedkommende Uret ved at give ham en Understøttelse, som paa en Maade moralsk forpligtede ham til at træde til som Winthers Efterfølger; thi det kan han ikke. Winthers Virksomhed gik jo væsentlig i en anden Retning, og et Skridt fra Regjeringens eller Rigsdagens Side, som kunde mistydes i denne Retning, vilde ikke være til Gavn for Fiskeriet, men til Skade for denne Mands Kræfter, idet man derved vilde splitte hans Virksomhed eller lede den bort fra den Retning, hvori hans Begavelse og Dygtighed vistnok er almindelig anerkjendt. Jeg tror ogsaa, at det vilde være til Skade for vort Fiskeri her hjemme; thi jeg kan ikke se rettere, end at det, hvad Saltvandsfiskeriet angaar, er

ønskeligere, at den Virksomhed, som udfordres for at fremme dette, er særlig og stilt fra den Virksomhed, som udfordres for at fremme Ferskvandsfiskeriet. Ferskvandsfiskeriet er ikke blot med Hensyn til de Lovbestemmelser, hvorunder det lever, men ogsaa med Hensyn til de faktiskke Naturbetingelser, hvorunder det drives, saa væsentlig forskjelligt fra Saltvandsfiskeriet, at det er ønskeligt, at Bestræbelserne fra Statens Side for at fremme de to Arter af Fiskeri ske gennem forskjelligte Kræfter. Jeg paastaar ikke, at den ærede Ordfører har forlangt, at Adjunkt Feddersen skulde træde til som Winthers Efterfølger; paa ingen Maade, men jeg ønskede kun at gjøre det klart, at det ingeninde har været Meningen, hverken da Sagen første Gang blev reist, eller nu, at man vilde have, at Ministeren skulde bringe Feddersen ind paa denne Bei. Derimod tror jeg, at Meningen bestandig har været, hvad den ogsaa nu er, gennem Adjunkt Feddersen at stikke sig dygtige Kræfter til Fremme af Ferskvandsfiskeriet. Det er den Side, som ligger mest bræk, og som maasse er istand til at bringe Landet større Rigdom, end Nogen har Anelse om, og som derfor bør fremmes ved en Mand, som specielt forstaaer sig derpaa. Jeg tror, at den ærede Minister ikke blot vil gavne Fiskerisagen, men i det Hele taget medvirke til en meget fortjenstlig Foranstaltning, om han navnlig med det daværende Fiskeriudvalgs gamle Motivering vil gaa til at yde denne Understøttelse til Adjunkt Feddersen. Jeg skal derfor spøe min Anbefaling til den ærede Ordførers.

Winther: Det er ikke uden Betænkning, at man fremsætter et Forslag som det, jeg her har fremsat ved 3die Behandling, Forslag Nr. 1 udenfor Hovedlisten, især efter de Uttrininger, som fremkom igaar fra min ærede Ven fra Sørs Amts 2den Valgkreds (Alberti); men imidlertid er Forslaget fremkommet trods disse Betænkneligheder, idet det nemlig er en Sag, som kan siges at være ubebatteret tidligere, idet den har været Gjenstand for Thingets Forhandlinger og Afgjørelse. Der er altsaa ikke noget Nyt i denne Sag. Derimod vil det efter min Formening være til megen Skade, om dette Spørgsmaal vedblivende skal henstaae uafgjort. Den Bevilling, her foreslaas, nemlig paa 39,960 Kr., staaer under Rubriken: „Udvidelse af Rigsdagens Lokaler“; men det er at mærke, at Bevillingen angaar ikke nogen Forandring i Rigsdagens Lokaler, men den har det Formaal at staae Plads til Udvidelse af Rigsdagens Lokaler ved at flytte Finantskassens bort fra Christiansborg Slot, for at man da senere kan benytte de derved ledigblevne Lokaler til Rigsdagens Udvidelse. Grunden til, at jeg har paataget mig at stille dette Forslag, er ikke nogen som helst anden end den, at jeg i Finantsudvalget var Vidne til, at der fra alle Sider var et Ønske om, at der maatte